

skulle bortfalde ved ejerskifte, men da der jo i så fald utvivlsomt burde gøres undtagelse i en række tilfælde (bl. a. ved overdragelse til ejerens børn), da den nye ejer formentlig under alle omstændigheder burde have henstand med de fremtidige skatter, samt da det næppe ville være muligt at sikre sig mod omgælder (blot erhvervelse af forårsret eller køberet eller lignende), har man ment at burde foreslå den i administrativ henseende enkleste regel, nemlig at henstanden først bortfalder ved zonebåndets ophævelse. Lovbestemmelsen er i øvrigt i videst muligt omfang udformet med loven af 11. juni 1965 om lån til betaling af ejendomsskatter for parcelhuse som forbillede. I modsætning til, hvad tilfældet er i nævnte lov, foreslås der imidlertid her tillagt ejerne et egentligt *retskrav*. Nogen fritagelse for tinglysningsafgifter m. v. (som for parcelhusejere) har man ikke fundet anledning til at foreslå i forbindelse med nærværende ordning.

Til nr. 6.

Ændringen er af redaktionel karakter og skyldes vedtagelsen af den nye bygningsfredningslov, lov nr. 195 af 8. juni 1966.

Til nr. 7.

Ændringen står i forbindelse med en ændring af vurderingslovens § 33 og er af redaktionel karakter.

Til nr. 8 og 9.

I henhold til den kommunale ejendomsskatte-lovs § 23 kan der af offentlige ejendomme, der er fritagne for kommunal grundskyld og ejendoms-skyld, opkræves dækningsafgift til kommunen af grundværdien og af forskelsværdien. Endvidere kan der i alle kommuner — bortset fra amts-kommuner — opkræves dækningsafgift af forskels-værdien for ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed.

Opkrævningen af den omhandlede dækningsafgift forudsætter, at kommunalbestyrelsen udfærdiger og vedtager en vedtægt herom, der skal stadfæstes af indenrigsministeriet. Der er af indenrigsmini-steriet udfærdiget normalvedtægter til dette brug, og da disse i praksis næsten altid anvendes uændret, påfører arbejdet med udfærdigelse og stadfæstelse af vedtægterne såvel indenrigsministeriet som kom-munalbestyrelserne et overflødig og tilmed ikke ubetydeligt merarbejde.

Ved ændringsforslag nr. 7 og 8 foreslås de hid-tidige regler om dækningsafgiftsvedtægter derfor afskaffet og bestemmelserne i indenrigsministeriets

normalvedtægter for opkrævning af dækningsafgift sammenarbejdet med bestemmelserne i den nu-gældende § 23, således at de nye bestemmelser i § 23 om dækningsafgift af offentlige ejendomme og § 23A om dækningsafgift af kontor- og forret-ningsejendomme sammenholdt med den nye be-temmelse i § 24 kommer til at indeholde samtlige fornødne bestemmelser om afgiften. Kommunerne behøver herefter for at kunne opkræve dæknings-afgift blot at vedtage at anvende bestemmelserne, jfr. den nye bestemmelse i § 24.

Ifølge de gældende vedtægter kan der for så vidt angår offentlige ejendomme normalt kun opkræves dækningsafgift af ejendomme, der er fritaget for kommunal grundskyld i henhold til den kommunale ejendomsskatte-lovs § 7, stk. 1, litra b, d. v. s. ejendomme tilhørende staten og fremmede kom-muner, samt § 7, stk. 2, d. v. s. ejendomme til-hørende Danmarks Nationalbank. Imidlertid er der i dækningsafgiftsvedtægterne for enkelte kommuner, f. eks. Københavns kommune, hjemmel til at opkræve dækningsafgift også af ejendomme, der er fritaget for kommunal grundskyld i henhold til lovens § 7, stk. 1, litra a (de staten tilhørende kongelige slotte og palæer med tilliggende). Det kan imidlertid ikke anses for rimeligt at indrømme hjemmel til opkrævning af afgift af de kongelige slotte m. v. i al almindelighed. Det foreslås derfor, at der alene skal kunne opkræves dækningsafgift af de i § 7, stk. 1, litra b, og § 7, stk. 2, omhandlede ejendomme, men at kommunalbestyrelserne med indenrigsministeriets tilladelse, der kun kan med-deles i ganske særlige tilfælde, også kan opkræve afgiften af de kongelige slotte og palæer.

De foreslåede regler, hvorefter dækningsafgift af forskelsværdien for kontor- og forretningsejendomme og offentlige ejendomme kan opkræves med en af kommunalbestyrelsen fastsat promille, der højst kan udgøre 3,75 i amtskommunerne og 5 i de øvrige kommuner, svarer til indenrigsministeriets hidtidige praksis med hensyn til stadfæstelse af vedtægter. I øvrigt svarer de foreslåede regler i alt væsentligt til det hidtidige indhold af bestemmelsen i den kommunale ejendomsskatte-lovs § 23 og de af inden-riksministeriet udarbejdede normalvedtægter. Det skal derfor alene anføres, at begrundelsen for, at dækningsafgift af grundværdien for offentlige ejendomme i bykommunerne efter forslaget skal opkræ-ves med en fjerdedel af den almindelige kommunale grundskyldpromille, er, at disse kommuner hidtil alene har kunnet opkræve afgiften af grundværdien med halvdelen af grundskyldpromillen ÷ den ekstraordinære grundskyldpromille på 14, således at promillerne i købstæderne hidtil har udgjort mel-